

سی و هفتمین جشنواره فیلم فجر همراه با رادیو تهران

مجنونی و میثم عبدي از پردايس ملت شنوندگان را همراهی می‌کنند.
تهران من ویژه دهه فجر چهل سالگی انقلاب تدارک دیده شده است که مینا
پیکانیک سردبیر، فاطمه نیرومند گوینده به همراه دیگر عوامل تهران من تا
۲۲ همین در خدمت شنوندگان خواهند بود.

گفت و گوهای اختصاصی فیلم‌سازان، بازیگران و منتقدان را هر روز به صورت زنده از رادیو تهران محل برگزاری سی و هفتمین جشنواره فیلم فجر بشنوید. امیرحسین شفیقی، تهیه‌کننده برنامه باعلام این خبر گفت: «تیم هنری «تهران من» از ساعت ۱۹ و ۳۰ دقیقه در بردیس سینمایی ملت، محل برگزاری سی و هفتمین جشنواره فیلم فجر، هستند و آنها را می‌توانید در این ساعت‌ها دارایی خود را در خانه خود مشاهده کنید.»

با جنگ‌های داخلی هم مواجه بود و گروه
فالانژهای فعالیت می‌کردند. در همان فضای مابا
همراهی بچه‌های سپاه به لبنان سفر کردیم و
من در شهر روی دیوارهای ناقاشی می‌کشیدم و
بریرش می‌نوشتیم «حزب...». کاری که در تهران
هم سال‌های قبیل از انقلاب انجام می‌دادم و
مضای پای شعراهای حزب... بود.

بله، پایگاه‌های روزنامه این اتفاقات بین ارمنیان و ایرانیان را در میان این اتفاقات بود.

گویا بوده شدن حاج احمد متولسیان هم در همان دوره حضور شما در لبنان اتفاق

اما جزو همان گروه خبرنگارانی بودیم که قرار
بود بعد از گروه حاج احمد اعزام شویم، اما
دستگیری آنها توسط فالانزها رخ داد. دو
ساعت قبل از آن اتفاق، همه با هم خدا حافظی
کردیم و اقعاکسی فکر نمی کرد چندین اتفاق
بیفتد. در آن زمان هیچ کس درجه نداشت،
همه مثل هم بودند و فرقی میان فرمانده
و افراد دیگر نبود؛ فقط همه می دانستند
که دستورها را حاج احمد می دهد. البته
من حب: اتفاقات، الطاف خفیه م دانم؛

معتقدم که جمهوری اسلامی باید برای
ستقلالش هزینه کند و چه هزینه‌ای بهتر
از افرادی که نامشان تا ابد جاوید می‌مانند؟
برای مثال افرادی چون شهید بهشتی و
شهید رجایی بودن شان یک تاثیر داشت و
ببودن شان تاثیر هزار برابر پیدا کرد. به همین
دلیل است که شهادت افراد راهم تبریک
می‌گوییم. با این وجود در آن دوران قدرتی
در وجود ممان بود که باعث می‌شد از هیچ
تفاقی دلسوز نشویم و حتی وقتی مادری یا ک
فرزندش شهید می‌شد، من گفت که حاضر
است فرزند دیگر کش راهم به جبهه بفرستد.

پنروزی، انفاق توچکی نبود.
حالا در ۴ سالگی انقلاب اسلامی هم
هنوز این روحیه را در وجود مردم می بینید؟

بله، چند وقت پیش همسریکی از شهیدان مدافعان حرم را دیدم دختر جوانی بود که یک بچه یکی دو ساله داشت. ازو پرسیدم از شهید شدن همسرت ناراحت نیستی؟ گفت نه، وظیفه اش بود و باید می رفت و من هم خوشحالم که در این کار خیر شریکم. به نظرم ان روحیه انقلابی نه تنها تضعیف نشده، که قوی تر هم شده است؛ چون دشمنان بیشتر شده اند. اگر در آن دوران فقط با شاه و حکومت پهلوی مواجه بودیم، الان دشمنان بیشتر و در سطحی جهانی شده اند و اگر دشمن قوی است، بدانید که دلیلش به خاطر قوی بودن ماست. یک کشتگیر صد کیلویی با هم وزن خودش کشتی می گیرد و ۵ کیلویی هم با هم وزن خودش. پس مطمئن باشید که قدرت ما بالاست!

A medium shot of a man with dark hair and a prominent mustache, wearing glasses and a blue and red plaid short-sleeved shirt. He is seated at a desk, gesturing with his right hand as if explaining something. The background features a large green circular mural on the left, a yellow four-drawer cabinet in the center, and a striped green and yellow chair on the right. A large map is visible on the wall behind him. On the desk in front of him is a small silver camera and some papers.

سید اقبال واحدی از خاطرات روزهای انقلاب می‌گوید

چوآن امروز، انقلابی ترند

این دو شهید در گورستان مسکن آباد به خاک سپرده شده بودند و در کودکی هر هفته همراه مادر بزرگم سرخاکشان می رفتیم. با این حال چند سال بعد قرار شد که این گورستان به پارک تبدیل شود و با این که خیلی کوچک بودم، یادم هست که همراه با پدر و دیگر عمومیم که یک فیات کوچک داشت رفتیم و جنازه هایشان را به قم انتقال دادیم. درواقع جنازه ای در کارنوبود و فقط گونی های خاک را به صندوق عقب ماشین گذاشتیم. بعد هم به سال ۴۲ رسیدیم و پدرم مجدداً به زندان رفت. با وجود این خاطرات تکان دهنده، به نظرم به نتیجه رسیدن انقلاب برای شما و خانوادهتان شیرینی دوچندان داشت.

بله؛ همین طور بود. مادر بزرگم بعد از شهادت عموها یعنی لباس مشکی را از تنفس بیرون نمی آورد. می گفت مشکی ام را فقط وقیع درمی آورم که شاه بمیرد و اتفاقاً همین اتفاق

سازمان رادیو و تلویزیون هم به کمک مردم آمد. دیگر همه اتفاقی شده بودند و کارکنان نهادهای دولتی مختلف چون نفت و مخابرات و صدا و سیما به مردم پیوستند و آن وحدت کلمه‌ای که امام (ره) می‌گفت، واقعاً ایجاد شد. مردم چون این انقلاب را خودشان می‌دانستند، همه همکاری می‌کردند؛ در این فضای مدیریت شهری را درست گرفتند و کمیته‌های مساجد را تشکیل دادند و همه کاریکیدگر را راه می‌انداختند. برای مثال اعلام می‌کردند وسایل پیشکی کم داریم، عده‌ای وسایل پیشکی می‌دانند. حتی اعلام می‌کردند برویم گندم‌های مردم را دروکنیم، باز عده‌ای می‌رفتند و جهاد سازندگی هم در ادامه‌اش ایجاد شد و البته پس از آن به دوران جنگ رسیدیم.

شاوه اشاره کردید که عمومه ایران از جمله فدائیان اسلام بودند و به شهادت رسیدند. خاطره‌ای هم از این دو شهید دارد؟

دو عمومیم سید عبدالحسین واحدی و سید محمد واحدی بودند که یکی شان هنگام شهادت ۲۴ ساله بود و دیگری ۳۰ سال داشت. عبدالحسین آدر ۳۴ شهید شد و محمد هم ۲۷ دی همراه بانوای و بارانش اعدام شد. البته شهادتشان مصادف با به دنیا آمدن من بود و از این رخداد خاطره‌ای از این دونفر ندارم. وقتی من به دنیا آمدم، پدر و برادرم هم اعدامی بودند، اما از زندان آزاد شدند و به همین خاطر اسم من که در اصل سید محمد معبدی بود را قیال گذاشتند و معتقد بودند برایشان خوش بدم.

انقلاب اسلامی ایران هم تازه از ۲۲ بهمن سال ۵۷ شروع شد و هنوز به پایان نرسیده است؛ بلکه منظیرم صاحب اصلی اش [امام زمان (عج)] بیاید و پرچم را به دست ایشان بدheim. در کل آن دوران [وقوع انقلاب اسلامی] با تحولات عجیبی همراه بود و بسیاری از مردم وقوع آن را باور نمی کردند. حتی تا دهم بهمن که دوروز قبیل از رسیدن امام(ره) به تهران بود، قضیه برای خیلی ها فقط در حد راهپیمایی های ماهانه و... اکبر گفتن های شبانه روی پشت بام ها بود. هیچ کس فکرش را نمی کرد که بشود [شاپور] بختیار را بعد از شاه از کشور بیرون کرد و انقلاب را به نتیجه رساند. در واقع در آن دوران همه در نوعی حالت خوف و رجا به سرمی بردهیم و معلوم نبود چه اتفاقی می افتند. وقتی امام(ره) به تهران رسیدند، قوت قلب همه بیشتر شد و بعد هم که بازگان را به عنوان نخست وزیر انتخاب کردند و دولت موقت تشکیل شد، فضای سمت و سویی دیگر رفت. نهایتا در تاریخ ۲۱ بهمن بعد از این که از ساعت ۴ بعد از ظهر حکومت نظامی اعلام شد، امام(ره) به مردم اعلام کردند که به خیابان ها برپزید و به این حکومت نظامی توجه نکنید. در آن روزها

ادامه از صفحه ۵

وقتی به ایام دهه فجر می‌رسیم و حرف‌افزار اتفاقات و مناسبات آن دوران به میان می‌آید، اصلی‌ترین خاطره‌ای که در ذهن‌تان زندگی می‌شود کدام خاطره است؟

اصلی‌ترین خاطره‌ام نشاطی است که به وقوع پیوستن انقلاب برایمان ایجاد کرد. ما خانواده‌ای بودیم که از قبیل از انقلاب مبارزه‌می‌کردیم و در گیر مسائلش بودیم؛ به راهپیمایی‌های خیابانی می‌رفتیم، دو نفر از عموم‌هایم از جمله یاران نواب صفوی بودند که همراه با او شهید شدند و در واقع کاملاً درگیر حوادث انقلاب بودیم. لذا وقتی این اتفاق [انقلاب] رخ داد، مثل بقیه مردم بسیار خوشحال شدیم.

در آن روزهای پایانی منتبه به انقلاب و بعد از آن، حس و حال مردم و خیابان‌ها به چه صورت بود؟

من معتقد‌نمایم که انقلاب اسلامی از زمان بعثت پیامبر(ص) آغاز شد.

واحدى:
ما جزو همان گروه
خبرنگارانی بودیم
که قرار بود بعد از
گروه حاج احمد
اعزام شویم.
دو ساعت قبل از
آن اتفاق، همه با
هم خداحافظی
کردیم و واقعاً
کسی فکر نمی‌کرد
چنین اتفاقی
بیفتد

گرفته است.
زوی ادامه داد: زمان و شبکه پخش کننده این
تله فیلم هنوز مشخص نشده و ممکن است
برای مناسبی خاص پخش شود.
تله فیلم ۹۰ دقیقه‌ای «مادر» به نویسنده‌ی
مرجان اشرفیزاده داستان زندگی پسری در
جگوب شهر تهران است که فوتالیستی
معروف می‌شود و مادرش را رها می‌کند،
اما با مصدومیتی که برابر اتفاق می‌افتد
دچار اعتیاد می‌شود، ولی مادر با توجه به
دلخوری‌هایی که از پسرش دارد به کمک او

در مادر بازیگرانی چون شیرین بینا، نفیسه وشن، مهدی زمین پرداز، مجید مشیری، سینا ازانی، نسیم ادبی، ابوالفضل همراه و محمد الهی بازی بارند.

سایر عوامل این کار نیز عبارتند از: اصغر عیمی کارگردان، سلمی بابایی تهیه‌کننده، مرجان اشرفی زاده نویسنده، مجری طرح: ونداد روشن، طراح گریم سید جلال موسوی، طراح صحنه و لباس مرجان صفا باخش، مدیر نویلید محمد شریف، تدوین احسان له راسپی، مدیر تدارکات مهدی جلالی، صدابردار علیرضا ووبن نژاد، صداگذاری احسان افشاریان، مدیر تصویربرداری احسان رفیعی جم و عکاس محسن بیده.

کارت ادامه داد: جشنواره جام جم در هر دوره در اصل اهمیت و اعتباری که به فیلم‌ها و کارهای مختلف می‌دهد، می‌تواند آن قدر با تأمل، قضاوت منصفانه و دقیق همراه باشد که براساس جوایز اعطای شده در هر بخش برای سال آینده الگو و جریان سازی اتفاق بیفتد.

کارت خاطرنشان کرد: امیدوارم جشنواره جام جم تنها به عنوان یک رویداد کاری برای مدیرانش دیده نشود که تا جریان سازی ای که از آن سخن گفتم به لحاظ سیاستگذاری‌های جشنواره با هدف رشد و اعتلای آن صورت برگیرد.

کارگردان «بختک» با ارائه پیشنهادی برای بهتر شدن مشنواره جام جم بیان کرد: به طور کلی وقتی جشنواره رهر بخش جوایزی را اعطای می کند، می تواند به وسیله ن گوسواری رابرای کسانی که می خواهند با تلویزیون ار کنند ایجاد نماید؛ اتفاقی که در ابعاد مختلف ولیدات تلویزیون - از فیلم و سریال گرفته تا مستند مسابقه - قابل انجام است. این اتفاق در صورتی ممکن است که جشنواره اعتبار و تأثیرگذاری لازم برای بنین جریانی را به واسطه نگاهی که در آن لحظه می شود شسته باشد.

جشنواره چام جم می‌تواند الگوساز باشد

انیمیشن، سینمایی یا داستانی تأثیرگذار باشد. در اینجا وقتی به فیلم‌هایی که از عیار بالاتری برخوردارند اهمیت داده شده و بواسطه این جشنواره به مخاطب هم معرفی می‌شوند، اتفاقاً خوبی رخ می‌دهد؛ در واقع هم فیلمساز برای ادامه کارش انگیزه می‌گیرد و هم در جهت اعتلای کیفیت آثار ساخته شده برای تلویزیون قدمی برداشته می‌شود.

به گزارش جام جم؛ محمد کارت برگزیده بهترین کارگردانی برای «آوانتاژ» در چهارمین دوره جشنواره تلویزیونی جام جم درخصوص لزوم وجود جشنواره‌ای مثل جام جم برای فضای تلویزیون مانگفت؛ به نظرم جشنواره جام جم می‌تواند با سنجش ارزیابی آثار مختلفی که در تلویزیون تولید شده و معرفی آنها در پیشرفت و روند فیلمسازی در تلویزیون په مستند، چه